

L Á S Z L Ó F F Y A L A D Á R

A Sorfal*

Rösernek az antikváriumba
Háttal a könyvek: áll a könyvtár.
Megersértődtek, mert ellentmondtál?
Mi vezényelt itt hátraarcot?
Ki ellen vették fel a harcot?
Mi miatt duzzognak így háttal?
Velem? a léttel? a világgal?
mutatják, hogy haragban vannak?
Ekkora bölcsesség-anyagnak,
ekkorá tapintat-tömegnek,
ennyi felgyűjtött szeretetnek,
ki parancsol e hadosztálynak?
Hű katonáim. Állnak, állnak,
homályban, ködben, zajló csendben,
örtállnak talpig-érdekemben,
fejem körül, melynek hogy megmondd,
fejed kockáztatod, mint Egmont,
ez most a saját regimentem,
amivel szempontjaim mentem;
ha külön svédek és palócok,
értem egységes martalócok,
kiknek összehangolt fegyelme
eszmények kicsikart kegyelme.
Megözvegyült tévhiteimre
őrszent vigyáz: egy könyv-Szent Imre,
a lélek poklaiba érni
egy kötet-Dante fog kísérni
viszonozván Vergiliusnak,
hogy időnként mindent megúsznak
a Brunók is mint menekültek,
ha könyvkolostoromba gyűltek.
Foglár-kötet kukucskál szembe
koponyám kulcslyukán fejembe.
Amit megtudhattam, már tudták
és bármely álmom már aludták.
Mint garatba, egyetlen lénybe
hordják, bár ők vannak fölényben.

* A költő hagyatékából.

Megbénítanak e hátraarccal:
nem ősember vagyok, se marsall
sorfaluk mögött ahogy járok,
közönyös készséget találok.
A tumultusban egy se vész el
a tarkón viselt rangjelzéssel.
Különben végig háttal állnak
megvetett életnek, halálnak. . .
Ez hát a Gutenberg-galaxis.
Ha netán 2000-ben laksz is,
reád borul az este szépen
a hipertechnika jegyében –
ne hidd, hogy bármi más megoldás:
az ég acéllapján a hold ás
aranyosával matricákat. . .
Öntetek betűt a világnak,
adatok agyrém helyett könyvet,
jóllehet varázsolni könnyebb
a kilogrammból hologramot,
agyból trösztöt, kolhozból bankot,
békés némából veszett kántort,
mártírból szellemagitátort –
a gyermeklények, gyermeklányok
nem érzik trükknek a világot,
melyből csak sorról sorra jönnek
jelei bánatnak, örömmek.
Makogva mezítláb és bamba
felriadás félámulatban
indultunk el valahol messze
hogy fajtánk könyvét megkeresse.
Marad a Gutenberg-galaxis,
megszenvedett és drága praxis
világok rongya, bűne, bája.
Hány hómező terült alája,
hány patyolatlap lobogásán
gyönyörködött inkább a sátán,
az eszmélet hány gályarabja
tolongott szolgálni alatta!
Ragyog és kiiktathatatlan,
mint Vezúvok alól a katlan,
számolni vele véges-végig
könnyebben vezethet az égig.